

Бурячок і їжачок

Михайло Стельмах

На городі,
Що при броді,
Біля гатки
В грядку-
Латку
Сам, без матері,
Без татка,
Їжачок,
Мале дитятко,
Садить носом
Бурячок:
Проштовхнув
У грядці дірку,
В дірку
Вкинув насінинку.
Славно,
Справно
Їжачок
Посадив
Свій бурячок.
Шубу знявши
З голочок,
Заскородив
Грядку-
Латку
Та й бігом
З відром
До броду —
Лле на грядку
Теплу воду.

Їжачок,
Мале дитятко,
Сам полив
З посівом грядку.
Потім став
Собі на кладку

Та й гадає
Важно гадку:
Що йому
Робить і як,
Щоб на славу
Ріс буряк?

Промайнуло
Кілька днів,
Бурячок
Зазеленів,
Їжачок
Взяв сапку
В лапку,
Посапав
Світанком грядку,
Щоб не муляли
Грудки
Бурячка
Попід боки.
Не ліннвся
Їжачок —
Доглядав
Свій бурячок —
Шарував
І поливав,
Різних добрив
З віз привіз,
А буряк
Все ріс і ріс
І угору, і униз.
Пролетіло
Тихе літо,
Із полів
Зібрали жито,
І моторний
Їжачок
Сам прийшов
По бурячок.
На городі
Їжачок

Смикав з грядки
Бурячок
І руками,
І ногами,
Гичку стис
У кулаки,
Підривався
Під боки,
Та не зрушився
Ніяк
З ґрунту
Капосний буряк.

Їжачок,
Мале дитятко,
Утомився,
Зажурився
І заплакав
Біля грядки.
Їжакові мама
Й татко
Чують, плаче
Їх малятко,
Та й бігцем, тюпцем
Із хатки
Перебігли разом
Кладку:
"Не ридай,
Їжаченятко,
От ми разом
Так і сяк
З грядки
Витягнем буряк".
І всі троє
Дружно, любо
Буряка
Беруть за чуба.
Потягнули
Вгору, вбік,
Смик уліво,
Вправо — смик,

А буряк
З землі — ніяк!
Здивувались
Мама, татко:
"От який буряк
В малятка!"
Та й на поміч
Звуть в долину
Їжакову
Всю родину.

Позбігалися тітки,
Наїжачені дядьки.
Швагери,
І дівери,
І брати,
І свати,
І зовиці,
І сестриці,
І малята-
Небожата, —
Всі колючі,
Всі чубаті.
Стали колом
Тісно в полі,
Узялися
Так і сяк
І за гичку,
Й за буряк,
Разом крикнули
Улад,
Похилилися
Назад —
На всю силу
Їжачину
Потягнули
Бурячину.
І поволеньки
Отак
З грядки
Вирвали буряк!

Не буряк,
А бурячище —
На півметра
Корневище!

Здивувався
Їжачий рід:
Є ж у світі
Корнеплід!
Де й коли
Такий поріс?
Не поміститься
В наш віз! —
І всім родом
Понад бродом
Буряка
Із грядки-
Латки
Покотили
Аж до бору
На зимівлю
У комору!